

Warszawa, dnia 26 kwietnia 2017 r.

Poz. 840

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 21 kwietnia 2017 r.

w sprawie nadania statutu Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. poz. 623) zarządza się, co następuje:

§ 1. Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa nadaje się statut stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *K. Jurgiel*

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rozwój wsi, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1906).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju
Wsi z dnia 21 kwietnia 2017 r. (poz. 840)

STATUT KRAJOWEGO OŚRODKA WSPARCIA ROLNICTWA

§ 1. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, zwany dalej „Krajowym Ośrodkiem”, działa na podstawie ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa oraz niniejszego statutu.

§ 2. 1. W biurze Krajowego Ośrodka, zwanym dalej „Centralą”, wydziela się pionny:

- 1) innowacji i rozwoju;
- 2) gospodarowania nieruchomościami;
- 3) rynków rolnych;
- 4) nadzoru nad spółkami;
- 5) finansowo-administracyjny;
- 6) operacyjny.

2. Działalność pionu koordynuje Dyrektor Generalny lub wskazany przez niego zastępca.

3. W poszczególnych pionach wydziela się departamenty, biura, zespoły lub samodzielne stanowiska pracy.

4. W skład departamentów i biur, o których mowa w ust. 3, wchodzi wydziały i samodzielne stanowiska pracy.

§ 3. 1. Dyrektor Generalny może tworzyć komisje opiniotawczo-doradcze i zespoły problemowe o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład osobowy, zakres zadań oraz tryb pracy.

2. W skład komisji i zespołów, o których mowa w ust. 1, mogą wchodzić pracownicy Krajowego Ośrodka lub osoby niebędące pracownikami Krajowego Ośrodka.

§ 4. Siedzibami oddziałów terenowych Krajowego Ośrodka są:

- 1) Wrocław – dla województwa dolnośląskiego;
- 2) Bydgoszcz – dla województwa kujawsko-pomorskiego;
- 3) Lublin – dla województwa lubelskiego;
- 4) Gorzów Wielkopolski – dla województwa lubuskiego;
- 5) Łódź – dla województwa łódzkiego;
- 6) Kraków – dla województwa małopolskiego;
- 7) Warszawa – dla województwa mazowieckiego;
- 8) Opole – dla województwa opolskiego;
- 9) Rzeszów – dla województwa podkarpackiego;
- 10) Białystok – dla województwa podlaskiego;
- 11) Pruszcz Gdański – dla województwa pomorskiego;
- 12) Mikołów – dla województwa śląskiego;
- 13) Kielce – dla województwa świętokrzyskiego;
- 14) Olsztyn – dla województwa warmińsko-mazurskiego;
- 15) Poznań – dla województwa wielkopolskiego;
- 16) Koszalin – dla oddziału terenowego, którego zasięg terytorialny obejmuje powiaty: białogardzki, drawski, kołobrzeski, Koszalin – miasto na prawach powiatu, koszaliński, sławieński, szczecinecki i świdwiński w województwie zachodniopomorskim;
- 17) Szczecin – dla oddziału terenowego, którego zasięg terytorialny obejmuje powiaty: choszczeński, goleniowski, gryficki, gryfiński, kamieński, łobeski, myśliborski, policki, pyrzycki, stargardzki, Szczecin – miasto na prawach powiatu, Świnoujście – miasto na prawach powiatu i wałecki w województwie zachodniopomorskim.

§ 5. Dyrektor Generalny może tworzyć i znosić filie oddziału terenowego, na wniosek dyrektora oddziału terenowego.

§ 6. Szczegółową organizację i tryb pracy Krajowego Ośrodka, w tym liczbę, nazwę, szczegółowy zakres działania oraz podporządkowanie organizacyjne komórek organizacyjnych w Centrali i oddziałach terenowych Krajowego Ośrodka, określa Dyrektor Generalny w regulaminie organizacyjnym.

§ 7. Kontroli wewnętrznej podlegają:

- 1) jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka;
- 2) podmioty, które zawarły z Krajowym Ośrodkiem umowy – w zakresie obowiązków tych podmiotów wobec Krajowego Ośrodka wynikających z zawartych umów.

§ 8. 1. W Centrali tworzy się komórkę organizacyjną do spraw kontroli wewnętrznej oraz komórkę organizacyjną do spraw audytu wewnętrznego.

2. Dyrektor Generalny jest odpowiedzialny za prawidłowe:

- 1) zorganizowanie i funkcjonowanie systemu kontroli wewnętrznej oraz audytu wewnętrznego;
- 2) wykorzystanie wyników kontroli wewnętrznej oraz audytu wewnętrznego.

3. Tryb wykonywania kontroli wewnętrznej oraz audytu wewnętrznego określa regulamin ustalony przez Dyrektora Generalnego.

§ 9. 1. Mienie wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, które nie zostało zagospodarowane w formach przewidzianych w ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1491 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624), Krajowy Ośrodek zabezpiecza w taki sposób, aby nie uległo zniszczeniu, uszkodzeniu lub kradzieży.

2. Niezagospodarowane obiekty budowlane mogą być także przeznaczone przez Krajowy Ośrodek na inne potrzeby niż wynikające z ich przeznaczenia, a w szczególnych przypadkach – zwłaszcza gdy przewidywane koszty zabezpieczenia tych obiektów przekraczają ich wartość – mogą być rozebrane.

3. Niezagospodarowane mienie ruchome może być nieodpłatnie przekazane na własność muzeom lub innym jednostkom organizacyjnym na cele działalności dydaktycznej, oświatowo-wychowawczej, opiekuńczej lub charytatywnej albo – jeżeli nie przedstawia wartości użytkowej – zlikwidowane.

4. Przepisy ust. 1–3 nie naruszają, przewidzianego w odrębnych przepisach, obowiązku uzyskania pozwoleń właściwych organów na dokonanie rozbiórki albo zgłoszenia rozbiórki właściwemu organowi oraz obowiązku uzyskania zezwoleń lub pozwoleń na likwidację w inny sposób poszczególnych składników mienia Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa.